

**Cu ochii larg
deschiși spre
viitor**

.....

Vine la Centrul de Zi de la începutul acestui an calendaristic și este una dintre cele mai conștiincioase când este vorba despre prezența la activități. Spune că îi place la Fundație pentru că are posibilitatea de a socializa. „Îmi place că mă joc cu copiii, că mă ajută doamnele și voluntarele să-mi fac temele și... și atât”, explică V. făcând multă economie la cuvinte. Așa cum o face mai mereu de altfel. Situația ei familială este una destul de complicată. Locuiește cu mama și cu tatăl ei vitreg, dar și cu o soră mai mică, însă condițiile de viață nu sunt cele mai fericite. Iar imaginea pe care tocmai v-am prezentat-o este una eliptică.

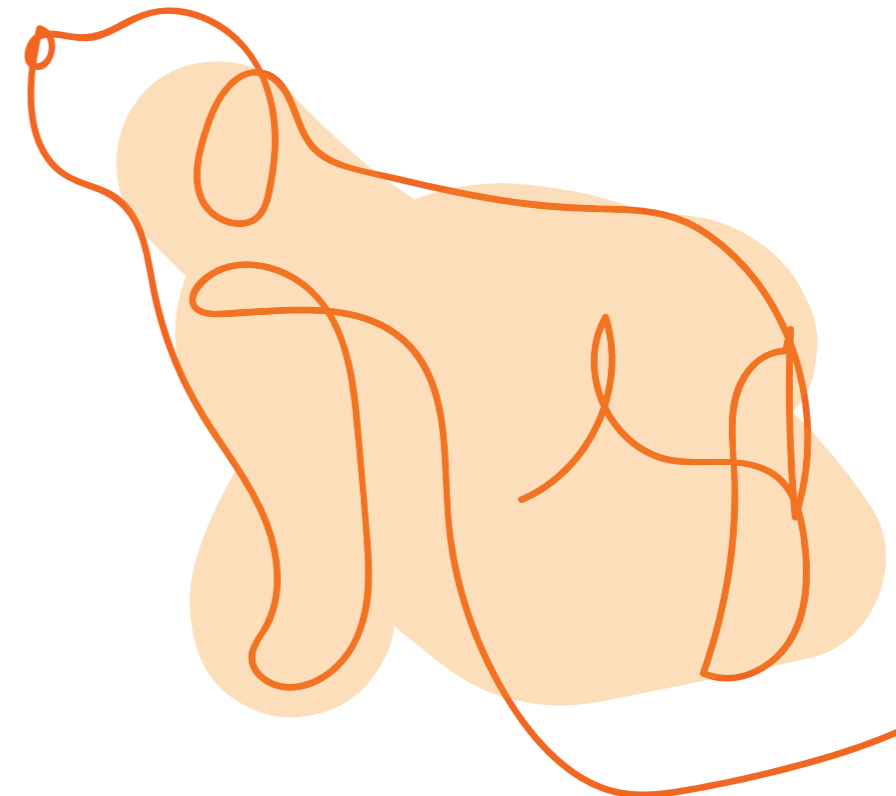
Vrea să fie veterinar din dragoste pentru animale

V. este un copil foarte direct. Îți dă răspunsuri surprinzătoare, care te lasă fără replică. „Îmi place mirosul de prăjituri. Nu știu cum se cheamă. Aaa, amandine se cheamă. Eu mănânc atâtea dulciuri că nu mai am dinți. Și îmi place cum miros lalelele, că e așa mai proaspăt, parcă e primăvară”, spune V.. Pentru anul viitor, nu are un plan foarte clar stabilit. „Aș vrea să facem o activitate, dar nu știu ce activitate. Dar să fie ceva foarte frumos, să facem toți și să râdem. Sau să facem felicitări, mie îmi place să fac felicitări, am făcut pentru copiii de aici și pentru toate doamnele. Îmi place să le desenez, dar nu îmi place să le scriu”, spune cinstit V.

lubește foarte mult animalele și și-ar dori să le ajute pe toate.

„Vreau să mă fac medic veterinar pentru că îmi place să salvez animale. Am un câine acasă, e bull terrier. De fapt e o cățelușă, o cheamă Maia. Și mai am un cățel pufos pe care îl cheamă Pufu. Și mai am și o pisică, dar pisica stă mai mult pe afară că îi este frică de câini.

Chiar dacă nu înțelege prea multe din ce se întâmplă cu pandemia, V. simte că viața ei s-a schimbat în ultima vreme. Cu greu reușește să poarte masca pe față în cele patru ore pe care le petrece zilnic la Centrul de Zi. În cazul în care clasa ei s-ar închide, V. ar avea posibilitatea să participe la cursuri de la sediul Fundației, acolo unde oricum își face toate temele și încearcă să recupereze din materia pierdută în pandemie.

Ajută-ne să scriem povești cu final fericit!

La Fundația Inimă de Copil spunem
poveștile faptelor bune.

Sărăcia nu ar trebui să fie o barieră în calea succesului. Inimă de Copil ajută copiii, părinții și comunitățile în situație de risc cu suport medical, educațional, emoțional și economic.

Împreună transformăm inegalitățile în oportunități egale, creând comunități mai puternice, bazate pe incluziune. Facem acest lucru de 25 de ani în cea mai săracă zonă a României, **sud-estul țării, în Galați, Brăila, Vrancea și Vaslui.**

Aici la fundație, credem în bunătate și în **binele care face bine, orice ar fi.** Ne lăsăm ghidați de poveștile copiilor și tinerilor pe care îi ajutăm și ne facem un scop din a da mai tare vocile lor. Ei sunt cei pentru care, zi de zi, suntem aici.

Donează și tu!